

یکشنبه ۲۱ اردیبهشت ۱۴۰۴

وطن امروز | شماره ۴۲۱۲

[فرهنگ و هنر]

به عبارت دیگر ان

چرا یک آخوند «دن آرام» می خواند؟

«دن آرام» یکی از بهترین رمان‌های دنیاست. البته جلد اولش بهتر است؛ جلدهای بعدی‌اش سطح رمان را متوسط می‌کند؛ کما اینکه کتاب بعدی‌اش، «زمین نوآباد»، هم کتاب خوبی نیست. این «دن آرام» را من قبل از انقلاب خواندم؛ «زمین نوآباد» را شاید بعدا خواندم... به قدری در این کتاب تصویرگری فوق‌العاده است که من این را در هیچ کتاب دیگری ندیده‌ام. دشت‌های روسیه را که تصویر می‌کند، مثلاً صد جا تصویر کرده، ولی صد جور بیان کرده است! اینجا خیلی هنرمندانه و خیلی مهم است. ادبیات، این‌گونه ماندگار می‌شود. چرا من آخوند در یک کشور اسلامی، کتاب دن آرام را می‌خوانم؟ اگر جاذبه نداشته باشد، اگر این کتاب لایق خواندن نباشد، یک نفر مثل من نمی‌رود آن را بخواند.

سیدعلی حسینی خامنه‌ای / من و کتاب انتشارات سوره مهر- صفحه ۳۶

شهید نهضت جنگل و نجات جان ۳ هزار ارمنی

باید از تأسّف ارمنه گیلان درباره شهادت دکتر حشمت یاد کنیم که از جمله آنان خانواده انانیان بودند. آرتوش انانیان فرزند ارمنیّس انانیان (خلدانیزشک مقیم رشت) می‌گوید: میان دکتر حشمت و پدرم روابط دوستانه و صمیمانه‌ای بود. روزی که دکتر حشمت را به رشت آوردند، برای پدرم پیغام فرستاد که می‌دانم اعدام خواهم شد، از دوستانم می‌خواهم هنگام اعدام من به محل اجرای حکم نیایند. اما پدرم که بسیار آشفته و اندوهگین بود از خانه خارج شد و به طرف امیدان[۱] قرق کارگزار یعنی محل اعدام رفت. لحظاتی نگذشت که دیدیم او را با درشکه و در حالی که بی‌هوش بود به خانه برگرداندند و روزها به یاد دکتر افسرده و غمگین بود و از انسلبیت و پاکی‌اش برای ما تعریف می‌کرد. در مقالاتی به زبان ارمنی هنگام یادآوری از وقایع جنگل، کارها و خدمات دکتر با احترام یاد می‌شد. گریگور یقیکیان طی مقالات خود که بعدها تحت عنوان «شوروی و جنبش جنگل» به زبان فارسی چاپ و انتشار یافت، می‌نویسد: امروز که طی این سطور از مرگ دکتر حشمت یاد می‌کنم، نمی‌توانم همکاری‌های وی درباره فراریان ترک و ارمنی از بادکوبه را ذکر نکنم. دکتر حشمت تقریباً ۳ هزار نفر ارمنی را از مرگ نجات داد؛ زیرا هیچ فرقی بین اتباع ایران و ترک و ارمنی‌های فراری از روسیه یا ترکیه قائل نمی‌شد.

سیدمحمدتقی میرابوالقاسمی دکتر حشمت و اندیشه اتحاد اسلام در جنبش جنگل انتشارات ندا

نصایح آخوند خراسانی به محمدعلی‌شاه

محمدعلی‌شاه گاه و بیگاه به مخالفت با مشروطه می‌پردازد و آخوند خراسانی چندین بار او را نصیحت می‌کند که از کارشکنی در کار مجلس و مشروطه بپرهیزد. در یکی از اندرزهای آخوند به شاه آمده است:
۱- به دین اهمیت بیشتری بدهید.
۲- اجناس ساخت ایران را تبلیغ کنید.
چنانکه «میکارو» پادشاه ژاپن را از بحران اقتصادی نجات داد.
۳- در نشر علوم و صنایع جدید همت کنید.
۴- مواظب خالت بیگلگان در کشور باشید.

محمد رضا سماک اماتی
آخوند خراسانی؛ آفتاب نیمه‌شب انتشارات سازمان تبلیغات اسلامی

دوراهای انتخاب
خرمگس چهره شیخ‌گونه خود را به سوی او گرداند: چیزی نمی‌خواهم، چه کسی محبت‌راحمیل می‌کند؟ شما در انتخاب هر یک از ما که برای‌تان عزیزتر است آزاد هستید. اگر او را بیشتر دوست می‌دارید، انتخابش کنید. مونتالی با درمادگی تکرار کرد: من نمی‌فهمم، چه چیز را می‌توانم انتخاب کنم؟ من نمی‌تولم آب رفته را به جوی بازگردانم.

– باید یکی از ما را انتخاب کنید. اگر مرا دوست دارید، آن صلیب را از گردن باز کنید و همراه من بیایید. دوستان من، دست به کار اقدام دیگری هستند و با کمک شما، به سهولت می‌توانند ترتیب آن را بدهند. آنگاه هنگامی که سالم از مرز گذشتیم، مرا به عنوان پسر خود به مردم معرفی کنید! اما اگر به آن اندازه دوست نمی‌دارید، اگر این بت چوبی برای شما ارزش بیشتری دارد، به نزد سرهنگ بروید و به او بگویید که موافق هستید و اگر می‌روید، هم‌اکنون بروید و مرا از مصیبت دیدار خود رها سازید. بدون آن هم به قدر کفایت مصیبت دارم. مونتالی، با لارزشی اندک، سر برداشت. رفته‌رفته متوجه می‌شد: البته با دوستانت تماس خواهم گرفت اما همراه تو آمدن... غیرممکن است؛ من کشیتم.

آل لیلیان وینیچ / خرمگس خسرو همایون پور انتشارات امیر کبیر – صفحه ۲۸۴

ناصرالدین شاه و کلم بروکلی!
ناصرالدین شاه هنگامی که در ۱۲۲۸ بر تخت سلطنت نشست، مشوق ارتباط با اروپا بود اما در پایان سلطنتش آنقدر نسبت به ایده‌های خارجی‌نگران بود که شایع بود ترجیح می‌دهد وزیرانش ندانند بروکسل نام یک شهر است یا نوعی کلم!

یرواند ابراهامیان؛ تاریخ ایران مدرن
نشر نی – صفحه ۸۳

حضرت امیر المومنین (ع)؛

هنگامی که به نماز ایستادی بدان که در پیشگاه خداوند هستی و اگر او را نمی‌بینی، او تو را می‌بیند. پس به نمازت توجه کن.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد اخوندی
مدیر عامل: رضا شکیبایی
vatanemrooz.ir
پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir
تلفن: ۶۶۴۱۳۷۸۲
نمابر: ۶۶۴۱۳۱۲۷
پيام‌رسان:
چاپ: موسسه جام‌چم برتر بر نا
توزیع: نشر نگستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰

قرار گرفته، با جزئیاتی که تا به حال درباره آن مطرح شده‌اند بررسی می‌شود. باید توجه کرد هیچ‌کدام از ۱۰ فیلمی که امسال در فهرست نامزدهای بخش اصلی اسکار قرار گرفتند کاملاً در آمریکا تولید نشده بودند و اگر آنچه دونالد ترامپ عنوان کرد اجرایی شود، می‌توان حدس زد همه این چرخه به‌شدت تحت تأثیر قرار می‌گیرد. این پرونده هنوز باز است و ترامپ موضع خود را پس نگرفته، بلکه برای اجرایی کردن آن می‌خواهد از مسیر مذاکره و رفع موانع قانونی عبور کند.

■ **بازگشت شکوه هالیوود یا سقوط سهام آن؟**
ترامپ ابتدا می‌گفت می‌خواهد برای فیلم‌هایی که حتی بخشی از آنها در خارج از آمریکا ساخته شده‌اند تعرفه ۱۰۰ درصد قرار بدهد و پس از واکنش‌های شدیدی که دید، عنوان کرد حاضر است برای اجرایی کردن چنین تصمیمی با بزرگان هالیوود مشورت کند تا کسی متضرر نشود. خیلی‌ها موضع دوم ترامپ را عقب‌نشینی‌اش از موضع‌گیری اولیه دانستند؛ همان‌طور که در جنگ تعرفه‌ای درباره سایر کالاها هم ترامپ اول موضوع سفت و سختی گرفت و حتی عبارت بی‌ادبانه‌ای درباره اشتیاق دیگر دولت‌ها نسبت به مذاکره درباره این تعرفه‌ها با خودش به کار برد اما پس از مدتی به جز چین، این تعرفه‌ها را برای سایر کشورها مدتی تعلیق کرد. تأثیری که این اظهار نظر او در شبکه اجتماعی متعلق به خودش داشت هم بسیار فوری و غافلگیرکننده بود. انتشار خبر همان روز اولیه موجب شد ارزش سهام شرکت‌های سینمایی و رسانه‌ای آمریکایی از جمله برادران وارنر، والت دیزنی و کامکست نیز از ۰.۸ درصد تا ۲.۷ درصد منفی شود

که همین قضیه موثرترین عامل در چرخش ناگهانی ترامپ بود. ارزش سهام تنفلیکس هم پس از اعلام این تصمیم ۴.۹ درصد فرو ریخت، چرا که بیشتر محصولات این شرکت در کشورهایی به غیر از آمریکا تولید می‌شوند. به‌علاوه واکنش‌های جهانی به این خبر خیلی شدید بود و خصوصاً کشورهای انگلیسی‌زبانی که سینمای‌شان زیر سایه سینمای آمریکا فعالیت می‌کند، دچار شوکی شدند که در صورت ادامه چنین روندی و جدی شدنش، ممکن است آنها را به فکر استقلال از هالیوود بیندازد. قبل از اینکه ترامپ در ویدئوی منتشر شده توسط شبکه «CNBC» سخن قبلی‌اش را تعدیل یا تعلیق کند، در همین فاصله کوتاه، کارولین دینساج، نماینده محافظه‌کار پارلمان بریتانیا و رئیس کمیته فرامرز «فرهنگ، رسانه و ورزش» از پارلمان این کشور، گفت: «دولت باید فوراً این موضوع را در اولویت مذاکرات تجاری جاری قرار دهد». وزیر کشور استرالیا، تونی بوک هم گفت با رئیس سازمان سینمایی این کشور در این زمینه گفت‌وگو کرده و افزود: «ما به‌طور قاطع از حقوق صنعت تصویری استرالیا دفاع خواهیم کرد». کریستوفر لاکسن، نخست‌وزیر نوزیلند نیز در نشست خبری‌اش با عنوان این نکته که دولت منتظر جزئیات بیشتر در این‌باره است، گفت: «مامدافع پرشور صنعت سینما خواهیم ماند».

همان‌طور که قابل حدس بود، در کانادا هم واکنش‌هایی جدی به این موضوع رخ داد. دیوید اِبی، نخست‌وزیر استان بریتیش کلمبیا، این پیشنهاد را «به طرز بی‌اورنکردنی غیرقابل درک» خواند و داگ فورد، نخست‌وزیر استان انتاریو، ابراز تأسف کرد که ترامپ هر روز بازی جدیدی درمی‌آورد. این البته فقط کشورهای انگلیسی‌زبان نبودند که از این قضیه نگران شدند. آمریکا ۴۰ درصد از درآمد خارجی صنعت فیلم هند را تأمین می‌کند؛ جایی که تخمین زده می‌شود تعداد هندی‌تبارها به ۵.۲ میلیون نفر برسد و مقصد تعداد زیادی از فیلم‌های هندی است که با هزینه‌های پایین‌تر فیلمسازی در هندوستان ساخته شده‌اند و با بلیت‌های دلاری آمریکا سود خوبی را نصیب بالیوودی‌ها می‌کنند.

گاردین صنایع بین‌المللی فیلم را که به نظر می‌رسد هدف این تعرفه هستند؛ عمدتاً کانادا، بریتانیا، استرالیا و نیوزیلند و همچنین کشورهای اروپایی مانند مجارستان و ایتالیا که اغلب به عنوان پایگاه‌هایی برای تولید فیلم‌های آمریکایی عمل

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۸۲
تلفن: ۶۶۴۱۳۷۸۲
نمابر: ۶۶۴۱۳۱۲۷
info@vatanemrooz.ir
پست الکترونیک:
vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌چم برتر بر نا
توزیع: نشر نگستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰

بررسی سیاست تعرفه‌ای ترامپ در قبال هالیوود و عواقب آن برای سینمای آمریکا

مذاکره‌بازی ترامپ با هالیوودی‌ها

کرده‌اند، می‌داند و البته واکنش «کمیسیون فیلم اسپانیا» به این قضیه نشان می‌دهد طرف‌های درگیر با این قضیه بیشتر از همین چند کشور خواهند بود.
در این باره مقاله گاردین به قلم «اندرو پالور» اضافه می‌کند: «به نظر می‌رسد سیستم سهمیه‌بندی در آمریکای شمالی غیرقابل اجرا باشد. فیلم‌ها دیگر اشیای تولیدی نیستند که باید از طریق بندر ورودی به ایالات متحده عبور کنند و ملیت تولید آنها نیز به هیچ‌وجه مشخص نیست. بیشتر تولیدات فیلم – و البته برنام‌های تلویزیونی – مجموعه‌ای پیچیده از سرمایه‌گذاری شرکت‌ها، نیروی کار با منابع جهانی و درآمد چندملیتی هستند. برخی از آنها پروژه‌های کوچک و بخور و نمیر هستند و برخی دیگر، فعالیت‌های غول‌پیکری که گردش مالی‌شان از تولید ناخالص داخلی یک کشور کوچک فراتر می‌رود. علاوه بر این، تکامل دیجیتال به سینما اجازه داده است به یک صنعت کاملاً جهانی تبدیل شود که خیلی سریع حرکت می‌کند و اجازه اعمال عوارض مالی مداوم را نمی‌دهد».

گزارشی در رویترز هم به چند مورد مثل فیلم هیجان‌انگیز و شددیداد جمهوری خوا «۳۰ دقیقه پس از نیمه‌شب» درباره اسامه بن لادن، کمدی-مانتیک «بخور، دعا کن، عشق بورز» و فیلم «شوالیه تاریکی برمی‌خیزد» درباره بتمن اشاره می‌کند که بخشی از آنها در هندوستان جلوی دوربین رفت‌اند و در صورت اجرا این قانون عملاً ورشکست می‌شوند.

■ **سینمای چین از جنگ تعرفه‌ای آسیب می‌بیند یا سینمای غرب؟**

ظاهراً دونالد ترامپ با اینکه تمرکز اصلی‌اش را در تمام زمینه‌ها بر تقابل با چین قرار داده، به‌شدت در حال الهام گرفتن از این رقیب و حتی تقلید کردن از یکن است؛ چنانکه گاردین می‌نویسد: «به نظر می‌رسد ترامپ تا حدودی از تصمیم چین برای محدود کردن واردات فیلم‌های هالیوود به عنوان بخشی از جنگ تجاری تلافی‌جویانه خود با ایالات متحده انگیزه گرفته است». اما آیا تقلید ترامپ از سیستم اقتصادی سینمای چین یا مقابله به مثل با آن سیستم برای آمریکا هم کارگشا خواهد بود؟ به نظر نمی‌رسد چنین باشد. گردش مالی سینمای چین کاملاً متکی بر مخاطبان داخلی این کشور است اما سینمای آمریکا شرایط متفاوتی دارد و حداقل دو سوم از فروش فیلم‌های آمریکایی در خارج از خاک این کشور تأمین می‌شود. با این وصف وقتی ترامپ می‌گوید «فیلمسازی را به داخل آمریکا برمی‌گردانیم»، نمی‌توان چندان به تحقق چنین وعده‌ای امید قطعی داشت، چرا که چنین چیزی حتی در دهه‌های قبل از جهانی شدن اقتصاد هم وجود نداشت و مثلاً خیلی از وسترن‌های آمریکایی در ایتالیا جلوی دوربین می‌رفتند که به آنها وسترن اسپاگتی گفته می‌شد و تا همین امروز، مبادلات تجاری برای ساخت فیلم‌های آمریکایی در وینز، پاریس و استانبول که به صنعت توریسم در آن کشورها کمک می‌کند، بخش قابل توجهی از اقتصاد هالیوود هستند. چنین چیزی که همه فیلم‌ها در خود آمریکا ساخته شوند، تنها در دوران نظام استودیویی هالیوود امکان‌پذیر بود اما حالا حتی جلوه‌های ویژه فیلم‌ها از جایی شدن اقتصاد هم حداقل دو سوم از فروش فیلم‌های آمریکایی در خارج از خاک این کشور تأمین می‌شود. با این وصف وقتی ترامپ می‌گوید «فیلمسازی را به داخل آمریکا برمی‌گردانیم»، نمی‌توان چندان به تحقق چنین وعده‌ای امید قطعی داشت، چرا که چنین چیزی حتی در دهه‌های قبل از جهانی شدن اقتصاد هم وجود نداشت و مثلاً خیلی از وسترن‌های آمریکایی در ایتالیا جلوی دوربین می‌رفتند که به آنها وسترن اسپاگتی گفته می‌شد و تا همین امروز، مبادلات تجاری برای ساخت فیلم‌های آمریکایی در وینز، پاریس و استانبول که به صنعت سینما خواهیم ماند».

همان‌طور که قابل حدس بود، در کانادا هم واکنش‌هایی جدی به این موضوع رخ داد. دیوید اِبی، نخست‌وزیر استان بریتیش کلمبیا، این پیشنهاد را «به طرز بی‌اورنکردنی غیرقابل درک» خواند و داگ فورد، نخست‌وزیر استان انتاریو، ابراز تأسف کرد که ترامپ هر روز بازی جدیدی درمی‌آورد. این البته فقط کشورهای انگلیسی‌زبان نبودند که از این قضیه نگران شدند. آمریکا ۴۰ درصد از درآمد خارجی صنعت فیلم هند را تأمین می‌کند؛ جایی که تخمین زده می‌شود تعداد هندی‌تبارها به ۵.۲ میلیون نفر برسد و مقصد تعداد زیادی از فیلم‌های هندی است که با هزینه‌های پایین‌تر فیلمسازی در هندوستان ساخته شده‌اند و با بلیت‌های دلاری آمریکا سود خوبی را نصیب بالیوودی‌ها می‌کنند.

گاردین صنایع بین‌المللی فیلم را که به نظر می‌رسد هدف این تعرفه هستند؛ عمدتاً کانادا، بریتانیا، استرالیا و نیوزیلند و همچنین کشورهای اروپایی مانند مجارستان و ایتالیا که اغلب به عنوان پایگاه‌هایی برای تولید فیلم‌های آمریکایی عمل

گاردین صنایع بین‌المللی فیلم را که به نظر می‌رسد هدف این تعرفه هستند؛ عمدتاً کانادا، بریتانیا، استرالیا و نیوزیلند و همچنین کشورهای اروپایی مانند مجارستان و ایتالیا که اغلب به عنوان پایگاه‌هایی برای تولید فیلم‌های آمریکایی عمل

گاردین صنایع بین‌المللی فیلم را که به نظر می‌رسد هدف این تعرفه هستند؛ عمدتاً کانادا، بریتانیا، استرالیا و نیوزیلند و همچنین کشورهای اروپایی مانند مجارستان و ایتالیا که اغلب به عنوان پایگاه‌هایی برای تولید فیلم‌های آمریکایی عمل

شلمچه و فرصت‌های سوخته صادراتی

۳- نبود گیت CIP در پایانه: از آنجا که پایانه شلمچه، پایانه‌ای مسافری و تجاری است، در برخی روزهای سال مانند ایام آخر هفته و ایام محرم و اربعین با ازدحام قابل توجهی روبه‌رو می‌شود. از سوی دیگر فرآیند تجارت از پایانه در اکثر ایام سال فعال است و تاجر عراقی که هر چند روز یکبار برای تجارت به پایانه می‌آید، به علت نبود گیت CIP مجبور به معطلی زیاد در صفوف طولانی پایانه می‌شود و همین دلیلی بر کاهش انگیزه تاجر عراقی به تجارت با ایران از طریق شلمچه شده است. این مشکلات در حالی است که مدیریت و حل معضلات فوق، مطابق اساسنامه سازمان

فاصله شدن محصولات کشاورزی صادراتی به عراق می‌شود. در نتیجه، این امر منجر به کاهش سود تولیدکننده ایرانی و خریدار عراقی و در نهایت کاهش انگیزه تاجران این عرصه خواهد شد.
۲- نبود شعبه ارزی در پایانه شلمچه: بر اساس رویه گمرکی کشور، تاجر عراقی وقتی وارد پایانه شلمچه می‌شود باید از خود راه جهت تأیید اصالت و مقدار به شعبه ارزی تحویل دهد اما در پایانه، شعبه ارزی فعال وجود ندارد؛ در همین دلیل تاجر عراقی مجبور است چندین کیلومتر راه تا خرمشهر جهت تأیید اصالت ارز طی کند. این امر که سبب نارضایتی تاجر عراقی است با تأسیس یک شعبه ارزی در پایانه حل خواهد شد.

می‌زدند. این نردبانی بود که آنها روزی از آن بالا رفتند و حالا که کشورهای دیگر مثل چین در حال بالا رفتن از آن هستند، نمی‌تواند با سینما هم مثل سایر کالاهای وارداتی به داخل خاک آمریکار بخورد کند؛ نه فقط به این دلیل که طبق تحلیل گاردین چنین کالاهایی از گمرکات بندری وارد خاک ایالات متحده نمی‌شوند، بلکه به دلیل ماهیت این تقابل با چین. چینی‌ها ابتدا کشورشان را به بازار بزرگی برای سینمای آمریکا تبدیل کردند و به وسیله نمایش فیلم‌های آمریکایی برای اقتصاد داخلی‌شان انگیزه تولید سالن‌های متعدد نمایش را پدید آوردند. در ادامه اما این بازار را از آمریکا پس گرفتند و فیلم‌های خودشان را در آن نمایش می‌دهند. آنها محصولاتی تولید می‌کنند که به‌شدت بومی است و خارج از چین مشتری خاصی ندارد و به عبارتی با سایر بازارهای سینمایی متعلق به ایالات متحده رقابت نمی‌کنند. در چنین وضعی قرار دادن تعرفه برای فیلم‌های محصول مشترک با آثار خارجی، به چین صدمه‌ای نخواهد زد بلکه صدمه آن متوجه شرکای قدیمی هالیوود و احیاناً خود سینماگران آمریکایی باشد.

■ **شراره‌های یک دعوی داخلی بر خرم‌شک رای خارجی**
بخشی از آنچه به عنوان ادامه جنگ تعرفه‌ای ترامپ، به مساله سینما هم ارتباط پیدا کرد احتمالاً مربوط به تقابل‌های او با هالیوود در سیاست داخلی آمریکا می‌شود که حالا دامن رفقا و شرکای قدیمی صنعت سینمای این کشور را هم گرفته است. در این مورد نباید تصور کرد با یک عقب‌نشینی ساده، او از همه ایده‌هایش دست برداشته است. نظراتی که ترامپ درباره سینمای آمریکا دارد، چه به لحاظ محتوایی و چه به‌حشتمانی تولیدی و اقتصادی، از دیرباز مشخص است و به این راحتی از آنها عدول نخواهد کرد. اساساً او اگر از همه این موارد کاملاً عدول کند دیگر دونالد ترامپ نیست و هویت شناخته‌شده‌اش را از دست می‌دهد و وضعیت جدید سینمای آمریکا را حاصل فرآیند جهانی شدن می‌بیند؛ یعنی همچنان که این روند روی اقتصاد تأثیرات به‌خصوصی گذاشت، در زمینه فرهنگی هم گذاشته است. مثلاً رواج مجلس‌گرایی با ایده‌هایی از این دست، به واسطه اروپایی‌ها وارد سینمای آمریکا شد و اساساً فرهنگ آمریکایی که طور کلی خلاف این رویکرد را داشت؛ طوری که رواج نفرت از همجنس‌گرایان در هیچ جای تاریخ معاصر به اندازه‌ای نبود که در دهه‌های ۳۰، ۴۰، ۵۰ و ۶۰، سینمای آمریکان آن را ترویج می‌داد. حالا ترامپ علیه هالیوود و رویه جهانی‌شده‌اش اعلام جنگ نیمه‌رسمی می‌کند و ۲ روز بعد می‌گوید این اعلام هنوز رسمی نیست اما مشخص است که این به معنای ترک خاصه و با شن همه بیخ‌ها نخواهد بود. ترامپ چندی پیش ۳ عضو جمهوری خواه سینمای آمریکا یعنی آل گیبسون، جان ووبیت و سیلوستر استالونه را به عنوان نمایندگان دزد هالیوود یا به تعبیر خودش «سفیران ویژه» در یک مکان بزرگ اما بسیار پر دردسر» متوب کرد و البته انتقادهایی از این بابت شنید که چنین پست و جایگاهی در نظام اداری و اجرایی آمریکا تعریف نشده است. او اما به هر حال با این حرکت عزم خود را برای تقابل با سینمایی آغاز کرد که از ابتدای قرن ۲۱ تماماً به تیول دموکرات‌ها آمده و در سال منتهی به انتخابات ریاست‌جمهوری دوره قبل که او نتیجه را به بایدن واگذار کرد هم تمام‌قد با همه قوا بر علیه او فعالیت داشت. هنوز مشخص نیست نقش این هیات ۳ نفره در تصمیم نهایی ترامپ برای اعمال تعرفه‌ها چه خواهد بود اما در هر حال احتمال می‌رود این افراد نفوذ بالایی روی رأی و نظر رئیس‌جمهور داشته باشند. یک نکته مهم دیگر که درباره تقابل ترامپ با هالیوود باید به آن توجه کرد، میزان قدرت هر رئیس‌جمهور آمریکاست. عموماً روسای جمهوری که دوره دوم حضورشان در کاخ سفید را تجربه می‌کنند، قدرت کمتری نسبت به کسانی دارند که امید می‌رود یک دور دیگر هم برای این سمت انتخاب شوند. تمام قراردادهایی که با رئیس‌جمهورهای دوره دوم بسته می‌شود، مقداری سست‌تر و بی‌اعتبارتر است؛ چون امکان دارد با تغییر دولت، ورق همه چیز بازگردد. درباره ترامپ اما قضیه پیچیده‌تر است. هالیوود در دوره اول ترامپ اصرار زیادی برای تقابل با او داشت و تمام بنیان‌های حاکمیتی آمریکا هم به کمک این جریان آمدند تا چنین شخصی برای بار دوم وارد کاخ سفید نشود. ترامپ اما پس از اینکه یک دور شکست خورد و از شبکه‌های اجتماعی اخراج شد و حتی تلاش‌هایی شد برای اینکه با محکومیت قضایی به طور همیشگی امکان حضورش در کاخ سفید را بگیرند، با این حال توانست مجدداً انتخاب شود. حالا تمام ابزارهای تبلیغاتی سابق علیه چنین شخصی که از داخل خود آمریکا کوب می‌شود دیگر بی‌فایده می‌نماید و انگیزه‌ای برای ادامه دادن‌شان وجود ندارد.

از سوی دیگر ترامپ یک رئیس‌جمهور دور دومی است و همین که همه می‌دانند او نهایتاً بعد از ۴ سال این سمت را ترک خواهد کرد، تحمل او را برای‌اش راحت‌تر کرده است. با توجه به تمام این نکات باید دید ترامپ پس از این چه نقشه‌هایی برای تقابل با هالیوودی می‌کشد. آیا او می‌تواند تأثیری بر جریان سینمای آمریکا بگذارد که پس از پایان دوره مسئولیتش همچنان باقی بماند؟ آیا ترامپ جاننشین‌هایی برای خودش در کاخ سفید مدنظر دارد که می‌خواهد این سیاست‌ها را بعد از این پیگیری کنند؟ اساساً آیا حرکت ترامپ در جهت اعمال تعرفه به آثاری که خارج از خاک ایالات متحده فیلم‌برداری شده‌اند معقول است و با سازوکار قدیمی هالیوود همخوانی دارد؟ اینها سوالاتی است که می‌شود به بیشترشان جواب‌های خاستگری غیرقطعی داد.

منطقه آزاد ارونند مصوب سال ۱۳۸۳ از وظایف این سازمان به شمار می‌رود، با این حال بی‌عملی و تعلل سازمان منطقه آزاد ارونند در فراهم‌سازی زیرساخت‌های حیاتی، این فرصت را به تهدیدی برای منافع اقتصادی و اعتبار سیاسی ایران بدل کرده و ضروری است در اسرع وقت، این سازمان مشکلات پایانه شلمچه را حل کند.

بی‌نوشت

۱- oec.world/en/profile/country/irq

۲- سایت مرکز آمار ایران